

[Gert Petersen]

tinget opfordre regeringen til omgående at iværksætte følgende initiativer:

Indførelse af en bunden opsparring på 10 pct. af bruttoindkomster over 200.000 kr. i 1984 og 1985. Udgangspunktet skal være 1983-indkomsterne, og pengene skal placeres i uforrentede statsgældspapirer i 5 år.

Optrækning af et ekstraordinært bidrag for alle aktie- og anpartsselskaber på 10 pct. af deres skattepligtige indkomst. Udgangspunktet er 1983-indkomsten. Fra og med den 1. januar 1985 forhøjes selskabsskatten fra 40 til 50 pct.

Genindførelse af reguleringen af dagpenge-satser og sociale ydelser.

Folketinget udtrykker i øvrigt støtte til kravet om en mærkbar nedsættelse af den daglige arbejdstid i den private og den offentlige sektor

og går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg skal tillade mig principielt at anbefale dette forslag, som er udtryk for den holdning, vi i SF indtager til de mest akutte problemer, men jeg forudser jo, at den almindelige borgerlige sammensværgelse skal få sat sin dagsorden igennem. Vi vil naturligvis stemme imod den fra borgerlig side foreslåede dagsorden.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Niels Helveg Petersen (RV):

Den 3. maj i år vedtog folketetinget en socialdemokratisk dagsorden, hvori det bl.a. hedder, at folketetinget pålægger regeringen og NATO og andre internationale organer at arbejde for, at Danmark forbliver atomvåbenfrit i freds-, krise- og krigstid, ved at fremme planerne om at gøre Norden til en atomvåbenfri zone i en større europæisk sammenhæng.

Formuleringen var dengang ikke særlig stærk. Man måtte også dengang forstå, at den var blevet til efter betydelige vanskeligheder i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Den radikale ordfører, hr. Stinus, kritiserede dengang formuleringen, fordi de betingelser, der var opstillet, i realiteten udskød en stillingtagen til Danmarks status som

atomvåbenfrit område, ikke blot i fredstid som nu, men også i krise- og krigstid.

Det er det radikale venstres opfattelse, at Danmark skal være atomvåbenfrit område under alle forhold, og at Danmark skal arbejde aktivt for – som led i en sådan erklæret atomvåbenfrihed – at der etableres atomvåbenfri zoner. Det er ikke et nyt standpunkt. Det har vi altid haft. Vi mener, det er en af de væsentligste opgaver for den danske udenrigspolitik at arbejde for at standse atomoprustningen på alle de måder, der står til rådighed.

Siden den 3. maj 1984 er der opstået fornyet debat om problemet. Foranlediget af udtalelser fra hr. Svend Auken nedsatte regeringen et ekspertudvalg, der skal analysere sikkerhedspolitiske spørgsmål. Så vidt man kunne forstå på udtalelser fra socialdemokratiet dengang, lagde socialdemokratiet op til, at ekspertudvalgets arbejde kunne blive et led i en slags sikkerhedspolitisk borgfred mellem regeringen og socialdemokratiet. Udtalelserne faldt omkring det tidspunkt, da regeringen og socialdemokratiet aftalte et nyt 3-årigt forsvarsforlig.

I september vedtog så den socialdemokratiske kongres et forslag, der går videre end 3. maj-dagsordenen – så vidt jeg da kan bedømme. Når jeg føjer til, at det kun er, så vidt jeg kan bedømme, har det at gøre med hr. Svend Aukens udtalelser her i dag, hvor hr. Svend Auken fastslog, at kongressen gav fuld opbakning til 3. maj-dagsordenen. Hvis det er tilfældet, er de socialdemokratiske vedtagelser på kongressen jo ikke mere vidtgående end 3. maj-dagsordenen.

Af udtalelser af hr. Anker Jørgensen må man forstå, at socialdemokratiet nu finder det unødvendigt at afvente resultaterne af Dyvigudvalgets arbejde, før socialdemokratiet tager initiativ til en afstemning i folketetinget om sagen. Det er en holdning, der ikke kan undgå at vække forbavselse, for hvad var så egentlig meningen med hr. Svend Aukens udtalelser? Men også af en anden grund vækker det forbavselse, for hvad har regeringen og socialdemokratiet egentlig aftalt om disse anliggender i forsvarsforliget? Er det virkelig tænkeligt, at man aftaler et forsvarsforlig for 3 år uden at tage stilling til sådanne væsentlige problemer i vores samlede forsvarspolitik som Danmarks status i atomvåbenpolitikken eller forstærkningspoli-